

Δελτίο τύπου για την έκθεση: «ιστορίες του γυναικείου στήθους»

Η MARILIN YALOM στο βιβλίο «Η ιστορία του γυναικείου στήθους» αναφέρει: «Ο Γαληνός αντίστοιχα με τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη, πίστευε ότι το αρσενικό πλησίαζε σχεδόν την τελειότητα σε σχέση με το θηλυκό και ότι το γυναικείο σώμα χρειαζόταν ειδικές προσαρμογές για να αναπληρώσει τις ελλείψεις του. Έτσι έγραψε για τα στήθη ότι ήταν τοποθετημένα εκεί που ήταν, πάνω από την καρδιά, για να προσφέρουν σ' αυτό το όργανο επιπλέον ζεστασιά και προστασία. Πίστευε, επίσης, ότι οι μελαγχολικές γυναίκες είχαν μεγαλύτερη προδιάθεση να υποφέρουν από καρκίνο του μαστού σε σχέση με τις ευδιάθετες-άπονη που θα ταίριαζε με κάποιες από τις ψυχοσωματικές θεωρήσεις της εποχής μας, αν και οι σύγχρονες μελέτες δεν έχουν καταφέρει να βρουν τη σχέση μεταξύ του καρκίνου του μαστού και της κατάθλιψης» σελ.309.

Στα έργα ζωγραφικής και χαρακτηριστικής περιόδου 2012 έως και 2019 εκθέτω την αγωνία και τον αγώνα γυναικών για την χειραφέτηση του γυναικείου σώματος. Το γυναικείο στήθος στην κοινωνία συμπυκνώνει τους ρόλους της γυναίκας από την αρχαιότητα ως το σύγχρονο κόσμο καθώς έχει υπάρξει αντικείμενο διεκδίκησης και πόθου του αρσενικού.

Από το ιερό, ερωτικό, πολιτικό, ψυχολογικό εμπορικό στήθος, η σύγχρονη γυναίκα διεκδικεί το «απελευθερωμένο στήθος». Το στήθος ως ζωοδότης και καταστροφέας διασχίζει την ιστορία, είναι αγώνας και αγωνία για το αυτεξούσιο σώμα. Οι αφηγήσεις θέτουν ερωτήματα: σε ποιον ανήκει το στήθος; στο σύζυγο; στον εραστή; στο κράτος στην επιστήμη; στη μητέρα; στον πατέρα; μήπως τελικά δεν είναι πάρα ένας αδένας το «βυζί» και ανήκει στην κάθε γυναίκα που θα πρέπει να μάθει να το αγάπα, να το φροντίζει και να μη νιώθει καμιά ενοχή ακόμα όταν αρρωσταίνει; Το απελευθερωμένο στήθος διεκδικεί την ελευθερία, την απενοχοποίηση.

Στα έργα μου οι γυναίκες που ποζάρουν είναι οι αγαπημένες μου αδελφές και τα παιδιά τους, ενώ εξαίρεση αποτελούν τα τρία πορτραίτα μου κατά τη διάρκεια της χημειοθεραπείας. Μ' αυτά τα έργα ήθελα να δώσω κουράγιο και δύναμη στον εαυτό μου, σε όλες τις γυναίκες με καρκίνο του μαστού να συμπαρασταθώ στην αγαπημένη μου αδελφή Σταματία που έδινε, επίσης, μάχη με τον καρκίνο του μαστού και πόζαρε ακόμα και όταν είχε μεταστατικό καρκίνο. Η Σταματία υπήρξε ένα παραδειγματικό μοντέλο από τα παιδικά μας χρόνια ως το τέλος της ζωής της στις 19-03-2017 όταν πέταξε σαν πλεγωμένη αμαζόνα στον ουρανό. Η έκθεση είναι αφιερωμένη στη Σταματία και στον αγώνα για ζωή.